

(1)

KAPITOLA PRVNÍ

DUCHOVNÍ TEORIE

UNIVERZÁLNÍ MULTIDIMENZIONÁLNÍ ZÓNY VYMÍSTĚNÍ

Dne 5. – 7. srpna 1982

Výtah z knihy „Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření“, str. 1 – 15, 1. kapitola.

Nejvyšší mi sdělil následující pojetí a ideje. Přesahují vše, co v tomto ohledu bylo zjeveno předtím.

To, co následuje, lze náležitě pochopit jedině tehdy, jsme-li obeznámeni s obsahem knih „Základy lidské duchovnosti“ a „Poselství z nitra“ (publikovaných v roce 1982 v nakladatelství Spiritual Advisory Press).

Nadešel čas odhalit a stručně popsat univerzální multidimenzionální zónu vymístění a její duchovní teorii, původ a funkci.

Jak se ve shora uvedených knihách zdůrazňuje, existuje jen jedna realita v jsoucnu a bytí – realita duchovní, která dává smysl reality všemu ostatnímu. Duchovní realitu lze pojímat následovně: Nejvyšší, Kdož jest jedinou Realitou; skrze Své Absolutní principy Své Božské Lásky a Moudrosti ze Sebe a Sám/Sama Sebou dává vznik, tvoří, udržuje a rozvíjí vše ve jsoucnu a bytí, jakož i samotné jsoucno a bytí. Tento neoddiskutovatelný axiom a jeho přijetí vším Stvořením ustavuje princip umístění každého ve Stvoření Nejvyššího. Stupeň, míra, rozsah a kvalita uvědomění, přijetí a používání tohoto faktu ve vlastním životě a v životě každého společenství, národa, planety, slunečního systému, galaxie a vesmíru určuje jejich náležité umístění v hierarchii duchovní organizace Stvoření Nejvyššího. Takovéto náležité umístění pak určuje stupeň, míru, rozsah a kvalitu aktivace a projevu jejich Niterných myslí a následnou kvalitu, projev a funkci jejich vnitřních a vnějších myslí. (Poznámka: Je vhodné pojímat existenci Niterné mysli a také vnitřní i vnější mysli nejenom v každém jedinci, ale též ve společnosti, národě, v sentientních bytostech planety jako celku, slunečního systému, galaxie nebo vesmíru ve všech jim odpovídajících dimenzích, úrovních, krocích, stupních, časech a para-časech.)

Toto životně důležité duchovní pravidlo Stvoření Nejvyššího tedy u každého určuje jeho přesné místo, pozici, rozpoložení, stav a proces ve Stvoření.

Jednoduchým, základním a esenciálním duchovním principem je to, jaký se kdo rozhodne mít postoj, poměr a pozici ke Stvořiteli, Jeho/Její Přirozenosti a ke všem duchovním principům odvozeným z Nejvyššího. Klíčovým slovem je “se rozhodne“. Toto slovo předpokládá svobodu volby přijmout a zahrnout tento princip s jeho důsledky i následky do vlastního života, nebo zamítat, odmítat, zkreslovat či znehodnocovat jeho platnost, podstatu a existenci.

Přijetí a používání tohoto principu

(1)

vytváří pozici a umístění ve Stvoření Nejvyššího – kvalita, stupeň, oblast a rozsah jeho přijetí a používání určuje to, v jaké dimenzi, vesmíru, galaxii, slunečním systému, planetě, času či paračasu se kdo projeví nebo inkarnuje;

(2)

vytváří období, v němž taková specifická a jedinečná kvalita a kvantita projevu vyčerpá svou užitečnost a svůj účel a jedinec je připraven se přemístit do přesahujícího specifického a jedinečného stupně; a

(3)

určuje rozsah a postřehování tohoto duchovního principu, který způsobí novou inkarnaci a manifestaci tohoto jedince v odlišném stavu, rozpoložení, místě, procesu, dimenzi atd. Stvoření.

Tento proces pokračuje věčně, ustanovuje princip duchovního pokroku všeho ve Stvoření Páně.

Co se však stane, jestliže někdo, nějaká skupina lidí nebo nějaká planetární společnost se jako celek ze své svobodné volby rozhodne popřít, odmítnout, zkeslit či zvrátit tento základní a životně důležitý duchovní princip? Takový čin započne opozici ke všemu, co je ve Stvoření Nejvyššího, a ke všem jeho duchovním principům.

V okamžiku, kdy se takové rozhodnutí učiní, samým aktem tohoto rozhodnutí nastává drastický duchovní posun pro ty, kdo takové rozhodnutí učinili. Tento drastický posun způsobuje náhlé vymístění či přemístění všech těchto lidí ze Stvoření, což vede k objevení se nové univerzální multidimenzionální zóny, která je mimo Stvoření neboli je vymístěna od zbylého Stvoření.

Jiným základním a životně důležitým duchovním principem je, že každý jedinec je replikou veškerého Stvoření relativního k Nejvyššímu a každý v sobě obsahuje Niternou mysl a vnitřní i vnější mysl. Když tedy tento posun nastane, proběhne a stane se, nastává, probíhá a stává se na všech úrovních Mysli. Protože vesmír a jeho duchovní, vnitřní čili duševní i vnější na fyzické dimenzi s jím odpovídajícím prostředím jsou výsledkem idejí a pojetí Mysli, zóna vymístění se objevuje ve všech světech simultánně a synchronně. Odtud její multidimenzionalita.

Protože vše v této zóně je v protikladu k duchovním principům Stvoření, je v ní vše bez jakékoli výjimky vzhůru nohama. Proto se Niterné myslí všech vymístěných lidí a jim odpovídajících zón v okamžiku vymístění uzavrou a uvedou do stavu dřímoty a deaktivace a jen jejich infinitesimálně malá část zůstává otevřena za účelem pouhého udržování minimálního podpůrného životního systému v zóně vymístění. Avšak dle pseudopřincipů vymístění (kde je vše v pozici vzhůru nohama a převráceno) je této malinké části Niterné myslí vnucena pozice podřízenosti vnější myslí. Tímtež pseudopřincipem vymístění se vnější mysl nyní stává plně aktivní a zaujímá v této zóně dominantní pozici a ovládá ji. Počíná tak vlada zevnějšností. Jelikož ve vnější myslí vně Duchovní, Niterné myslí není žádné pravé, původní poznání a chápání, musí vnější mysl zfabrikovat iluze reality, iluze poznatků a chápání. Takže cokoli a kdokoli v zóně vymístění existuje, nachází se v neustálé deformaci reality, poznání, chápání a vnímání sebe, jiných, vesmíru, veškerého Stvoření a Nejvyššího. Kvůli své pozici vzhůru nohama se cokoli skutečně reálné považuje za nereálné a to, co je nereálné, za reálné. To platí o všem v zóně vymístění.

V globálním a velmi obecném smyslu jsou v univerzální multidimenzionální zóně vymístění v zásadě dva stavy a kondice:

(1)

Jeden stav a rozpoložení a jejich proces má původ v aktivaci negativního stavu a procesu z vůle lidí (dle principu svobodné volby) a v uvedení negativního stavu do vládnoucí a dominantní kondice a pozice. Tento zvláštní stav zóny vymístění je aktivně obydlen na prvním místě těmi lidmi, kteří ji ze své svobodné vůle a volby aktivovali; a sentientními entitami, které z nějakých důležitých duchovních důvodů dobrovolně inkarnovaly do této zóny. Ve fyzickém čili přírodním stupni zóny vymístění je tato situace omezena na planetu Zemi, její Sluneční systém a její část Galaxie známé jako Mléčná dráha. V intermediálním světě je omezena na speciální oblast přidělenou těm, kdo tam přicházejí po svém odchodu z fyzického stupně této zóny ke svému poslednímu soudu a pro vymezení dalších svých osudů. V duchovním světě veškerých zón vymístění ustavuje to, co se nazývá peklem.

(2)

Jiný stav a rozpoložení této zóny vymístění vzniká z potencionalnosti jsoucna a bytí negativního stavu jako alternativy k pozitivnímu stavu a rozpoložení. V takovém stavu je negativní stav ve své přirozené dřímající a neaktivní kondici. Protože kdokoli je ve Stvoření Nejvyššího, je ze svobodné volby v pozitivním stavu, nemůže u něho nastat žádná aktivace negativního stavu ani jeho drastický posun do zóny vymístění. Proto není tato část zóny vymístění celkem vzato obydlena žádnými sentientními entitami. Jen příležitostně je nějakým negativním duchům z pekel dovoleno se potulovat po zóně vymístění a uvolnit si vlastní vztek, násilnost a zuřivost a zfabrikovat kataklyzmatičtější události, které nemohou nikoho zranit / například učinit z vymístěných sluncí novy či supernovy atd. / Tito duchové nemají žádnou možnost nedovoleně vstoupit do zóny umístění, kde existuje pozitivní stav. Průchod ze zóny vymístění do pravého Stvoření je možný pouze změnou vůle, což vyžaduje změnou veškeré povahy celé mysli jedince.

Kdokoli sídlí v zóně vymístění, může rozeznávat tuto zónu a události i nastávání v ní pouze v jedné dimenzi (což znamená, že lidé ve fyzické čili přírodní oblasti této zóny nevidí či nevnímají ostatní dimenze, byť i z jejich vlastní zóny, jako jsou např. pekla atd. a opačně). Avšak lidé ve Stvoření Páně mohou; jestliže si tak přejí, rozeznávat a vnímat události a nastávání v zóně vymístění, aniž by v ní byli fyzicky přítomni. Z řádného a zákonného stavu vesmíru lze snadno rozeznávat a vnímat to, co je v rozporu s řádem a nezákonné a vymístěné.

Avšak dle povahy vymístění a nepořádku nemohou ti, kdo jsou v módu vymístění a nepořádku jsoucna a bytí, ze své pozice rozeznávat, co je řádné a zákonné. Je to proto, že tito lidé považují vymístění a nepořádek za normální, přirozené, řádné, náležité a za jedinou realitu. Popírání jsoucna a bytí jakékoli jiné reality jim neumožňuje rozeznávat a vnímat žádné události, nastávání a dění kdekoli a kdykoli jinde ve Stvoření.

Proto lidé na Zemi vesměs nemají žádné vnější smyslově zkušenostní pocíťování a rozeznávání reality duchovních, intermediálních a pravých fyzických světů. Podivnost této situace je taková, že většina lidí na Zemi dokonce ani náležitě nevnímá, nechápe a nerozeznává fyzickou realitu, aniž by se hovořilo o realitě intermediální či duchovní. Ve skutečnosti jsou lidé - jsoucí ve stavu a procesu aktivovaného a dominujícího negativního stavu - vymístění také z pravé reality fyzického vesmíru. To, co vidí ve vnějším Vesmíru z té části Země, která je umístěna v univerzální multidimenzionální

zóně vymístění, není pravý fyzický vesmír, dokonce ani ne pravá fyzická Země sama, ale jen vymístěná zóna tohoto vesmíru a Země, která obsahuje veškeré deformace a iluze reality.

S ohledem na tento fakt nepřekvapuje, že lidé na Zemi vidí jen negativní, zlé, nehostinné, neobydlené, násilné, pusté, zamrzlé a kataklyzmatické aspekty Vesmíru, který není pravým vesmírem, ale jeho vymístěnou zónou, jež (jak se uvádí výše) se objevuje v okamžiku, kdy si sentientní entity uvědomí, že měly nebo mají možnost volby negovat, odmítnout a zdeformovat pravou realitu duchovnosti a jejich principů. Takové uvědomění dává dle principů aktualizace idejí podnět k objevení se zóny, která je odlišná a vnější vzhledem ke skutečnému Stvoření. Jinými slovy: Je zcela vymístěná.

Takže pokud lidé na Zemi pohlížejí na různé planety svého Slunečního systému a pozorují na nich události a dění, vidí buď zuřící inferno (jako je na Venuši, Jupiteru atd.), nebo zmrzlá, pustá, nehostinná a zamořená místa bez života (jako Mars, Saturn atd.). Lidé si neuvědomují, že nevidí tyto planety a galaxie v jejich pravé fyzické realitě a v jim souvztažných duchovních a zprostředkujících světech, ale vidí, měří, pozorují a zkoumají pouze svou vlastní vymístěnou zónu, která souvztaží s negativními stavy a procesy.

Aktivovanou dominantní vnější smyslovou myslí a jejími nástroji zkoumání (vědeckými nástroji) je nemožné poznat něco z pravé reality. V této pozici jedinec vždy zůstává v zóně vymístění negativního stavu, kterýžto stav není ničím jiným než násilným zuřivým infernem pohrom, kataklyzmat, nehostinnosti, chladu a bezživotí.

Nebylo by překvapivé, kdyby lidé na Zemi při svém současném duchovním rozpoložení, jež je rozpoložení zdeformované a falešné vnější duchovnosti či popírání duchovnosti, měli cestovat na rozličná místa jejich pseudovesmíru (jenž považují za skutečný) a nenalezli by nikde žádný život takového druhu a formy, jaký za život považují !

Aby byli s to vidět skutečný vesmír a život, museli by změnit svou vůli a přirozenost a uvést vnější mysl a negativní stav zpět do podřízené, dřímající a neaktivní kondice a namísto toho aktivovat své Niterné myslí a vnitřní myslí, dovolující jim přijímat pravou duchovní realitu Stvoření od Nejvyššího. Tato situace se nedá nijak jinak napravit.

Jedním ze způsobů nápravy této situace je prostřednictvím procesu duchovního obrození, opětovného poznání, restrukturalizace a transformace takovými prostředky, jako je intenzivní duchovní hypnoterapie, popsána v knize „Intenzivní duchovní hypnoterapie“ a podobnými metodami.

Proces vymístění negativního stavu a těch, kdo ho ze své svobodné vůle aktivovali, lze pojímat následovně:

Když tato situace nastává, odehrávají se ohromné poruchy a pozdvížení v osnově diskrétní a spojitě prostorově - časové zóny jsoucna a bytí. Je třeba si pamatovat, že všechny zákony prostorově - časové zóny závisí na sentientní myslí a jsou jí ovlivňovány. Takže cokoli se odehraje v sentientní myslí, je reflektováno prostorově - časovým kontinuem a v diskrétní fázi prostorově - časového módu.

Náhlá silná opozice vůči duchovním principům, které udržují řád a zákonnost ve všech zónách jsoucna a bytí, vytváří podivnou prostorově - časovou bouři a vír nezvyklé velikosti. Ti, co takovou opozici zahájí, jsou do této bouře a víru vtaženi. V tomto

procesu se dějí dvě věci: Jako výsledek této bouře se objevuje nová diskrétní a spojitá prostorově - časová zóna, která je vymístěna z pravidelné, řádné a zákonité pozice Stvoření; a TI, kdo tento proces ze své svobodné vůle započali, odpadnou od zbylého Stvoření do této nové zóny vymístění, kde se usadí a bují jejich antiduchovní či pseudoduchovní modus jsoucna a bytí.

Tato nová zóna vymístění je dle procesu svého příchodu do jsoucna a bytí zbavena jakéhokoli spojení se zbylým Stvořením, protože neexistují společné styčné body, které by umožnily nějaké myslitelné propojení s ostatními zónami umístění v jsoucnu a bytí. To je další důvod toho, proč lidé, ze své svobodné vůle lapení do pasti v zóně vymístění, nemohou vidět, slyšet, vnímat to a náležitě zacházet a přímo komunikovat s tím, co jsou skutečné duchovní, intermediální a fyzické světy, které jsou jejich náležitou orientací, umístěním a pozicí.

Takové vnímání a komunikování je možné jen (1) oddělením od vnějšností, které dominují a vládou v zóně vymístění; (2) obrácením se do nitra do vnitřní subjektivní reality jsoucna a bytí Niterné mysli, která je otevřena různým dimenzím. To lze provést tím, že se např. uvedeme do plenárního stavu hypnózy nebo do podobného rozpoložení. Tyto metody však většina lidí považuje za nenormální a to, co se během takových rozpoložení zažívá, se označuje jako halucinace, bludy a iluze, aktivní představivost, zmnožení osobnosti nebo jinými patologickými či neskutečnými kategoriemi, které nemají žádné vlastní jsoucno a bytí mimo jedincovu představivost. Tento závěr je ovšem důsledkem faktu, že vše v zóně vymístění je vzhůru nohama. Ve skutečnosti je přesně opak pravdou.

Když někdo ze zóny vymístění přistupuje k vlastním niternostem, aby ustanovil kontakt s ostatními dimenzemi, je vystaven jistému nebezpečí tím, že postrádá náležité styčné body. V takovém případě se na místo kontaktu s pravou zónou umístění dostane do styku s jinými úrovněmi, oblastmi a dimenzemi zóny vymístění, jakými jsou například pekla, nicota nebo intermediální zóna vymístění či podobné stavy, rozpoložení a pozice. Nebezpečí této situace spočívá v tom, že se falešné styčné body považují za pravé dveře k realitě Stvoření v zóně umístění. Takto je jeden napájen všemožnými nepravdami, zkresleními, desinterpretacemi, nesprávnými koncepcemi, bludy atd. namísto toho, aby obdržel skutečné pravdy přicházejí od Nejvyššího nebo od Jeho/Jejích zástupců.

Proto předtím, než se přistoupí k takovému kontaktu, je nutné prozkoumat vnitřní sklony a motivace, které vedou k touze učinit takový kontakt. Tedy předtím, než se takový kontakt učiní, je třeba vyřešit všechny své vlastní problémy, pochopit důvody své inkarnace do zóny vymístění a učinit náležitou nápravu a změny vlastní vůle, záměrů, motivací a chápání života. Pokud se toto neprovede jako první, jedinec se nanejvýš jistě nedostane do styku s pravou duchovní realitou Stvoření Nejvyššího, ale namísto toho bude sveden a zaveden k víře, že falešné kontakty, které učinil, jsou pravými kontakty s Nejvyšším.

Neexistuje žádný jiný možný způsob, jak zvrátit tento drastický posun, kterým se jeden dostal do zóny vymístění, a aby znovu nastolil své náležité místo ve Stvoření Nejvyššího, než prostřednictvím těchto průzkumů a zkoušek, popsaných výše a v knize „Poselství z nitra“. Principem je to, že co se umí vymístit ze Stvoření, může se také navrátit do svého původního místa před vymístěním.

A jelikož vymístění nastává z aktivní vůle po změnách vlastního duchovního postoje a orientace, znovunastolení náležitého místa ve Stvoření může nastat jediné z aktivní

svobodné vůle po změně vlastního duchovního postoje a orientace a přijetím a používáním všech duchovních principů Stvoření Nejvyššího. Není jiné cesty.

V procesu vypadnutí z reality pravého Stvoření Nejvyššího prostřednictvím zvláštního prostorově - časového zauzlení v diskrétním a spojitým módu jsoucna a bytí vstupuje do existence ohromný propad, který oddělí veškerou multidimenzionální zónu vymístění od zbylého Stvoření. Jak se shora uvádí, mezi oběma stranami této propasti neexistuje žádný přímý kontakt.

Tuto situaci pěkně odráží podobenství Ježíše Krista o Abrahámovi, Lazarovi a bohatém muži, který byl v pekle. Doslovný smysl tohoto podobenství dává z hlediska zóny vymístění finální dojem, že taková situace je definitivní, uzavřená a nezměnitelná. Takto se jeví veškerý doslovný smysl Bible. To je pravdou o všem v zóně vymístění. Cokoli se v duchovním světě řekne nebo někdo z duchovního světa řekne, obrací se to – jak to vchází do lidského chápání – do kategorií, idejí a pojmů vnější mysli, která dominuje v zóně vymístění. Jelikož je to místo vymístění, veškerý smysl těchto poselství je také vymístěn a vyjádřen v termínech konečnosti, nezměnitelnosti a věčné stagnace v pozici uzavřenosti. To je řeč zóny vymístění. Toto je iluze, kterou se tato zóna napájí. Problémem v této zóně ale je to, že všechny tyto iluze se v ní považují za pravou skutečnost a vše se bere doslovně, a nikoli potenciálně a duchovně. Protože pravá duchovnost není z pozice vnější mysli v zóně vymístění možná (jinak by nebyla vymístěna), nemohou lidé, kteří lpějí na vnějších formách, výrazech, dojmech a porozumění své zóny vymístění, uznávat žádné pravé duchovní chápání takových doslovných výroků, jako ve shora uvedeném podobenství.

Pravý duchovní význam tohoto podobenství o Abrahámovi, Lazarovi a bohatci je zřejmý: Dokud se neuznávají, nenásledují a nepoužívají duchovní principy Stvoření Nejvyššího (v tomto podobenství souvztaží tyto principy s Mojžíšem a proroky, popřípadě jejich zákony a nařízeními), nemůže současnou situaci nic jiného změnit. Popírání, odmítání, deformace a zvrácení těchto duchovních principů fabrikuje tu propast, kterou nelze v žádném směru překročit. Přechodu lze dosáhnout jen změnou vůle a postoje. Nic jiného nepůsobí. Žádné vnější zázraky nemohou pro nikoho nic učinit. Z tohoto podobenství též velmi zjevně plyne, že žádná reinkarnace lidí do zóny vymístění nemůže přinést jakékoli změny ani jiným, ani těm, kteří se domnívají, že se do ní reinkarovali, protože se odehrává ve vnějšnostech a v zóně vymístění, ve které zevnějšnosti vládnou a dominují. Zákony, pravidla a směrnice zevnějšností a zóny vymístění neplatí nikde jinde ve Stvoření. Jsou zcela a úplně protikladné, nereálné, nenormální a nepřírozené vzhledem ke všemu a všem ve Stvoření Nejvyššího, co a kdo nemá účast v zóně vymístění. Z tohoto hlediska je zřejmé, že proces mnohonásobné doslovné reinkarnace téhož ducha do téže zóny vymístění je nezákonný, nepřírozený, kontraproduktivní a zcela marný. Takovým procesem se nedá provést nic užitečného. Jediné, čeho by se tím dalo dosáhnout, by mohlo být větší nakažení, zašpinění a otrávení ducha a jeho mysli iluzemi, nereálnostmi, nepravdami, zly a deformacemi, které jsou životem této zóny. To by jen napájelo jsoucno a bytí zóny vymístění, jež je aktivovaným a dominujícím negativním stavem.

Takže veškerý duchovní význam tohoto shora uvedeného podobenství spočívá v prohlášení, že pokud se někdo netouží změnit, může potenciálně zůstat v jednom stavu a rozpoložení navěky. Povšimněte si, prosím, že boháč v pekle nežádal o pomoc, aby změnil svou vůli a svůj životní styl, ale jen o úlevu svého strádání, aby se mu usnadnilo přebývání tam, kde byl, takže by mohl pokračovat bez obtíží ve svém negativním životním stylu, který ho udržoval v zóně vymístění. Proto mu Abrahám odpověděl, že dosáhnout toho je za existujících podmínek nemožné. Totéž platí o boháčově požadavku reinkarnovat se zpět do někoho v domě svých příbuzných, aby

tak po svém odchodu z fyzické zóny vymístění nepřišli do duchovní zóny vymístění, jež je peklem. Taková událost nemůže počít žádnou změnu, neboť je vynucená a přichází z vně. Uznáním, přijetím, následováním a aplikací duchovních principů Stvoření Nejvyššího jen z nitra a jen z vlastní svobodné vůle a volby lze změnit svůj status quo a vyprostit se ze svého současného stavu a rozpoložení bez ohledu na to, jaký, kde a kdy je.

Tato nově objevená duchovní teorie univerzální multidimenzionální zóny vymístění, zjevená v této době Nejvyšším, má ze zjevných důvodů ohromné důsledky a dalekosáhlé následky pro všechny oblasti lidského života. Především podtrhuje fakt, že nic v lidském životě na planetě Zemi není původní, pravdivé a správné. V lidském pojmání života, duchovnosti, filosofie, vědy atd. není nic, co by nebylo zaneřáděno, zamořeno a otráveno zkresleními, falešnostmi a zvnějškovatěními.

Bez ohledu na to, jak dobrá a božská se lidská pojmání zdají být a jak pěkně a pravdivě vyznívají, jsou všechna předmětem myriád deformací, neboť jsou všechna pojata z pozice zóny vymístění. Jsou tedy všechna vymístěna z reality Stvoření Nejvyššího a od Jeho/Její pravdy a duchovních principů. Radí se tudíž nevkádat vlastní víru, důvěru a spoléhání se do žádných existujících pojetí, idejí, doktrín, náboženství, filosofii, věd atd. Za druhé je vědomí, poznání a přijetí tohoto faktu nutnou podmínkou pro možné započetí změny existujícího rozpoložení. Dopusud nebylo člověčenstvo zóny vymístění (pseudočlověčenstvo) duchovně připraveno na toto důležité uvědomění. Jakmile je však toto přímo zjeveno Nejvyšším (a jedině Nejvyšší může tento fakt zjevit), každý, kdo si přeje, může začít proces změny. Tento proces počíná úplným odloučením a zanecháním všech pojmání, idejí, filosofii, věrouk, náboženských doktrín, společenských způsobů, tradic, zvyků, konvencí a kultur, které byly součástí vlastní vůle, myšlení, citění, postojů, úmyslů, motivací, chování a životního stylu. Z tohoto požadavku neexistují žádné výjimky.

Musí se ukázat vlastní dobrá vůle učinit tak ze svobodné volby bez ohledu na to, zdali vlastní náboženství, filosofie, životní styl atd. jsou dobré a pozitivní. Musí být ochota zcela se vzdát a navždy zanechat toho, co se naučilo, získalo a co se vlastní. Pevné lpění na něčem v tomto ohledu zcela znehodnocuje snahu po změně. Jedině poté, co se projeví dobrá vůle ze svého niterného postoje všeho se vzdát a vše se odnaučit, lze se začít krok za krokem uvádět do pravé reality Stvoření Nejvyššího.

Nakonec by tento proces měl vést do doby, kdy univerzální multidimenzionální zóna vymístění se stane opět neobydlenou a dřímající, zůstávající jen jako potenciální, jako možná volba k zóně pozitivního stavu. Takové místo by jí ve skutečnosti mělo patřit navěky.

Od nynějška se radí, aby se struktura Stvoření pojímala následovně:

A) UNIVERZÁLNÍ MULTIDIMENZIONÁLNÍ ZÓNA UMÍSTĚNÍ (UMDZU)

Univerzální multidimenzionální zóna umístění se skládá

(1) DUCHOVNÍ SVĚTY POZITIVNÍCH STAVŮ A PROCESŮ - NEBESA

z nekonečného počtu a variety duchovních světů pozitivních stavů a procesů, které jsou lidem obvykle známy jako nebesa;

(2) INTERMEDIÁLNÍCH SVĚTŮ POZITIVNÍCH STAVŮ A PROCESŮ

z nekonečné variace a počtu intermediálních světů pozitivních stavů a procesů;

(3) FYZICKÝCH SVĚTŮ POZITIVNÍCH STAVŮ A PROCESŮ

a z nekonečné variace a počtu fyzických světů pozitivních stavů a procesů.

Z těchto všech světů pozůstává Stvoření Nejvyššího.

B) UNIVERZÁLNÍ MULTIDIMENZIONÁLNÍ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ (UMDZV)

Univerzální multidimenzionální zóna vymístění se skládá z mnoha úrovní vymístění z pravých duchovních světů v aktivním a neaktivním módu projevu.

(1) NEAKTIVNÍ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ SVĚTŮ DUCHOVNÍCH, ZPROSTŘEDKUJÍCÍCH A FYZICKÝCH

Neaktivní zóna vymístění se objevuje jako vedlejší efekt idejí, pojetí a schopností sentientních entit svobodně si zvolit opuštění pozitivního stavu a odmítnout duchovní principy. Ideje, pojetí a schopnosti takového konání udržují svobodu vůle. Jejich neustálá přítomnost v uvědomění univerzality povšečnosti je postačující k tomu, aby dala popud k existenci zvláštní univerzální multidimenzionální zóny vymístění, jež je neobydlená a bez jakéhokoli sentientního života, pokud ne bez života vůbec. Tato zóna se objevuje na všech úrovních jsoucna a bytí: V duchovních světech, světech zprostředkujících a fyzických.

(2) AKTIVNÍ A OBYDLENÁ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ V DUCHOVNÍM SVĚTĚ - PEKLA

Aktivní a obydlená zóna vymístění je výsledkem svobodné volby sentientních entit aktivovat z vlastní svobodné vůle negativní stav a proces a přivést ho do dominantního postavení. Tento stav je logicky v protikladu ke všem pravým principům duchovnosti a duchovního pokroku.

Aktivní zónu vymístění v duchovním světě lidé nazývají peklem.

(3) AKTIVNÍ A OBYDLENÁ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ V INTERMEDIÁLNÍM SVĚTĚ

Aktivní zóna vymístění v intermediálním světě se skládá z lidí v přechodu z fyzické zóny vymístění před jejich posláním v potenciálně věčném stavu vymístění (z vlastní svobodné vůle), nebo v potenciálně permanentním stavu umístění ve Stvoření Nejvyššího (pokud si ze své svobodné vůle zvolí změnu nebo pokud se navracejí domů ze svého speciálního pověření Nejvyšším v aktivní zóně vymístění).

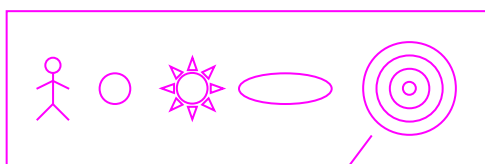
(4) AKTIVNÍ FYZICKÁ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ – PLANETA NULA

A konečně aktivní fyzická zóna vymístění, jež je vymístěnou zónou pravé fyzické planety Země, obydlené lidmi inkarnovanými buď z jiných zón vymístění, nebo tak, že ze své svobodné vůle přijali zvláštního pověření a poslání v této zóně. S ohledem na tento fakt lidé na planetě Zemi neobývají skutečnou planetu Zemi, jež se nachází v pravé a skutečném Stvoření Nejvyššího, ale obývají pouze vymístěnou zónu planety Země a vymístěné zóny jejich solárního systému, galaxie a vesmíru. Nemají žádný fyzický přístup ke skutečné Zemi, reálnému slunečnímu systému nebo skutečné galaxii či vesmíru. Jak se uvádí výše, jsou mimo ně, zbaveni spojení se zbylým Stvořením. Všechny jejich přenosy a příjmy probíhají takřikajíc na zcela odlišné vlně, než u všeho ostatního ve Stvoření. Nejsou nijak přivraceni ke zbylému Stvoření, ale namísto toho jsou obráceni pouze a veskrze k zóně vymístění. Proto nevědí nic o tom, co se děje ve skutečném Stvoření.

UNIVERZÁLNÍ MULTIDIMENZIONÁLNÍ STRUKTURA STVOŘENÍ (UMDSS)

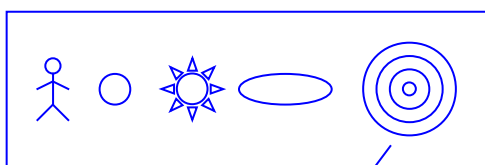
UNIVERZÁLNÍ MULTIDIMENZIONÁLNÍ ZÓNA UMÍSTĚNÍ (PRAVÉ STVOŘENÍ)

(1) **DUCHOVNÍ SVĚTY POZITIVNÍCH STAVŮ A PROCESŮ – NEBESA**

12 dimenzí

(2) **INTERMEDIÁLNÍ SVĚTY POZITIVNÍCH STAVŮ A PROCESŮ**

24 dimenzí

(3) **FYZICKÉ SVĚTY POZITIVNÍCH STAVŮ A PROCESŮ**

12 dimenzí

sentientní bytost (Vesmírní lidé)

planeta

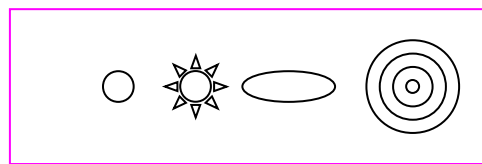
hvězda

galaxie

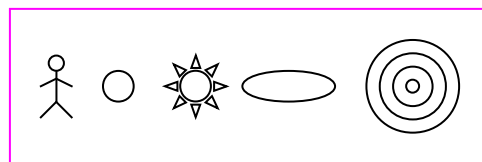
multivesmír

UNIVERZÁLNÍ MULTIDIMENZIONÁLNÍ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ

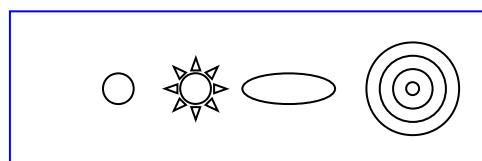
(1-1) **NEAKTIVNÍ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ SVĚTŮ DUCHOVNÍCH**

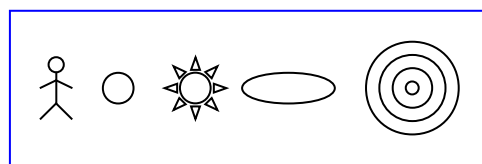
(1-2) **AKTIVNÍ A OBYDLENÁ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ V DUCHOVNÍM SVĚTĚ - PEKLA**

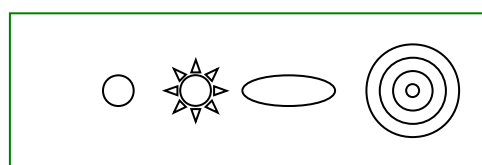
(2-1) **NEAKTIVNÍ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ SVĚTŮ INTERMEDIÁLNÍCH**

(2-2) **AKTIVNÍ A OBYDLENÁ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ V INTERMEDIÁLNÍM SVĚTĚ**

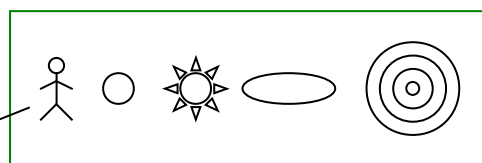

(3-1) **NEAKTIVNÍ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ SVĚTŮ FYZICKÝCH**

(3-2) **AKTIVNÍ FYZICKÁ ZÓNA VYMÍSTĚNÍ – PLANETA ZEMĚ**

my lidé

Swedenborg byl jedním z mála lidí, kterým – ač žijícím v této vymístěné zóně planety Země – bylo v omezeném rozsahu dovoleno dostat se do styku s různými dalšími zónami umístění jak v duchovních, tak i ve zprostředkujících a fyzických světech. Když Swedenborg popisuje různé obyvatele fyzických planet tohoto slunečního systému a jiných míst vesmíru, popisuje ve skutečnosti reálné fyzické planety, a ne jejich vymístěné zóny, jak na ně nazírá většina lidí při svém současném duchovním, duševním, fyzickém a vědeckém uvědomování. Swedenborgův Merkur, Venuše, Mars, Jupiter, Saturn atd. byly tudíž duchovně, duševně a fyzicky živoucí a obydlené dobře vyvinutými sentientními entitami také ve fyzické formě. Viděl je v jejich pravé dimenzi v zóně umístění. Na straně opačné ostatní lidé ze zóny vymístění planety Země nespatřují na těchto či jiných planetách žádné možné formy pravého života, o sentientním životě nemluvě. Situace by byla jiná, jestliže by lidé na těchto ostatních planetách ze své svobodné vůle aktivovali negativní stav a dovolili mu, aby se stal dominantní silou jejich životů. V tomto případě by drastickým posunem prostorově - časové osnově diskrétnosti a spojitosti nastal náhlý vír, který by je vyvrhl z jejich pravého a skutečného vesmíru, a vypadli by do zón vymístění svých planet. V tomto případě by se stali vnímatelnými a pozorovatelnými pro lidi z vymístěné zóny Země.

Opak je však také pravdou. Lidé, kteří se ze své svobodné vůle a volby v procesu svého hlubokého stavu meditace a plenárního hypnotického stavu obrátí do nitra, ke skutečnému vesmíru, jsou s to na čas – pokud mají správnou motivaci a sklony – přesáhnout vymístěnou zónu. To jim umožní mít zážitky a ponětí jiných světů, dimenzí a sentientních entit, které jsou vskutku reálné. Dokonce jsou s to s nimi komunikovat a poznávat odlišné formy nazírání a chápání reality.

Filosofický rozdíl mezi neaktivní a aktivní univerzální multidimenzionální zónou vymístění je závislý na rozsahu, v jakém se ideje a pojetí odmítání či deformování duchovních principů Stvoření Nejvyššího z vlastní svobodné vůle aktivují a aktualizují. V případě neaktivní kondice se ideje odmítání či deformace duchovních principů z vlastní vůle nacházejí v procesu stálého na stávání, ale nikdy v procesu probíhání či stávání se. Aby nastávající ideje mohly probíhat a stávat se, musí je přijmout a identifikovat se s nimi ti, kdo tyto ideje mají. Každá idea, jakmile nastane, může probíhat a stávat se jedině tím a prostřednictvím toho, že sentientní bytosti, v nichž tyto ideje nastávají, se s nimi ztotožní. Pokud u sentientních entit nedochází k žádné identifikaci s takto nastávajícími ideami, tyto nemohou vskutku probíhat a stávat se. V tomto případě ideje jen pokračují v nastávání. Avšak proces nastávání je aktivním procesem. Aktivita tohoto procesu neustále generuje a emanuje energie a sféry, které dle svého obsahu nemohou mít oporu v zákonném Stvoření Nejvyššího, neboť odporují řádu. Namísto toho padají ven, způsobující objevení se univerzální multidimenzionální zóny vymístění. Protože v těchto zónách není žádného probíhání a stávání se dle aktu identifikace sentientních entit s těmito ideami a jejich zónami, nežije v těchto vymístěných zónách žádná sentientní entita.

Na druhé straně jsou aktivní zóny vymístění naplněny životem těch sentientních entit, které si aktem své svobodné vůle svobodně zvolily odmítání, popírání, deformaci a zvrácení duchovních principů Stvoření Nejvyššího; soustavně se plně ztotožňují s nastávajícími ideami takového odmítání, popírání, zkreslování anebo zvrácení atd. a aktem tohoto ztotožňování dovolují těmto ideám, aby probíhaly a stávaly se. Prvními lidmi, kdo tak učinili, byli takzvaní pseudotvůrci, o nichž se píše v knize „Základy lidské duchovnosti“.

Jelikož takové negativní ideje nemají žádné potenciální místo pro přežití v zákonném univerzálním umístění Stvoření Nejvyššího, vypadávají z něho ven spolu s těmi, kdo se s nimi ztotožňují, dávajíce vznik aktivní zóně vymístění. Takto tito lidé tímto aktem

vytvářejí reálný negativní stav a proces v aktivní univerzální multidimenzionální zóně vymístění.

Jak se uvádí výše, prvními sentientními entitami, které se rozhodly popřít, odmítnout a zvrátit pravé duchovní principy Stvoření Nejvyššího, byli takzvaní pseudotvůrci. V té době se nacházeli ve fyzické realitě planety Země. Byli si vědomi existence neaktivní zóny vymístění z nastávajících idejí možností svobodných voleb a obzvláště z ideje opačné volby k volbě pobývat v pozitivním stavu. Vědouce, že nejsou navždy nutně uzavřeni v pozitivním stavu, aniž by si to zvolili, rozhodli se experimentovat s prováděním možnosti opačné. Neaktivní zónu vymístění se rozhodli využít jako pokusné pole pro své plány, manipulující časoprostorovým kontinuem a diskrétním módem Stvoření, způsobující dimenzionální zauzlení, dokud neuspěli v aktivaci negativního stavu. Na počátku nebyly v této manipulaci žádné zlé úmysly. Jejich potřeba experimentování vyvěrala ze zvědavosti smyslově poznat to, jaký by negativní stav mohl být, jestliže by se aktivoval a uvedl do dominantní pozice. Časové období, které uběhlo od okamžiku, kdy pseudotvůrci původně začali experimentovat s aktualizací možnosti opačných voleb do okamžiku plné aktivace negativního stavu, trvalo z hlediska fyzického pozemského času několik milionů roků. V procesu tohoto experimentování se počáteční smyslovo - vědecká zvědavost postupně přiklonila ke zlému záměru. Když si někdo hraje s ohněm, někdy se spálí. V okamžiku závěrečného úspěšného aktivování negativního stavu, kdy se negativní stav stal plně dominantním tím, že se s ním pseudotvůrci ve své vůli zcela ztotožnili, však nastal v celé osnově prostorově - časového kontinua a diskrétnosti drastický posun, který je vyvrhl ze zóny umístění Stvoření Nejvyššího; doslova vypadli ven a dolů do zóny vymístění se vším, co vlastnili.

Pseudotvůrci věděli, že se přesně tato situace může odehrát a fakticky to přivítali. Byli tehdy tak zcela a úplně ztotožněni s aktivovaným negativním stavem, že ztratili veškerou touhu být ve stejném stavu a na stejném místě s těmi, kteří měli od Nejvyššího pozitivní a dobré úmysly. Potřebovali se dostat z pravého Stvoření Nejvyššího, aby tak mohli oponovat Nejvyššímu a Jeho/Jejímu pozitivnímu stavu a jeho duchovním principům, které pseudotvůrci v tomto čase nenáviděli se vší vášní (taková nenávisť je nevyhnutelným následkem aktivace negativního stavu). Nikdo ve Stvoření Nejvyššího nemůže být v protikladu k duchovním principům, neboť mu dávají život, motivaci, svobodu, tvořivost, nezávislost a možnosti volby. Proto pseudotvůrci nejprve vyvinuli intenzivní touhu dostat se ven ze Stvoření Nejvyššího, aby Mu mohli oponovat bez jakýchkoliv zábran, okolků a vlivů stran principů Života.

Dle této intenzivní touhy, vůle a přání se skutečně oddělili ode všech ostatních v zóně pravého Stvoření a přivedili výše popsaný drastický posun, který jim umožnil zfabrikovat pekla (zónu vymístění duchovního světa) a obydlet různé univerzální multidimenzionální zóny vymístění, které do té doby byly zcela neaktivní.

Jak lze jasně vidět, toto protikladné úsilí pseudotvůrců, kteří aktivovali negativní stav, vyšlo z úrovně přírodního stupně Stvoření, z jeho nejzevnější oblasti. Nejzevnější oblast přírodního stupně Stvoření je relativně v největší blízkosti k neaktivní zóně vymístění. Čím dále se kdo nachází od nejzevnější oblasti přírodního stupně, tím menší je pravděpodobnost, že u něho nastane touha učinit volbu v protikladu k pozitivnímu stavu a opačně.

V tomto ohledu je pojetí padlého anděla či Lucifera, o němž se předpokládá, že byl na vysoké úrovni hierarchie Pánovy duchovní organizace, deformací pravé skutečnosti. V alegorické formě a finalistických pojmech toto pojetí popisuje přístupnost odlišných možností volby a svobodu, s jakou každý bez výjimky a výluky může věčně měnit své

rozpoložení. Situace, jako je tato, vytváří na okraji vlastního uvědomění ideje toho, že jeden nemusí být tam, kde v daném okamžiku je. Možnost změny vlastního stavu a rozpoložení nebo – přesněji řečeno – neustálé uvědomování takové možnosti vytváří simultánní nastávání tohoto odlišného místa, kam se chce jít.

Takový má přesně význam alegorie o padlém andělovi. Neznamená doslovně, že skutečná osoba na vysokém duchovním postavení a místě ve Stvoření Nejvyššího se rozhodla oponovat duchovním principům Nejvyššího a následně spadla či vypadla do zóny vymístění, stavši se zlou, d'áblem nebo satanem atd. Namísto toho tato alegorie znamená, že existuje neustále nastávající idea vlastní svobody zůstat pozitivním, nebo se stát negativní či zlou osobou. I kdyby jeden byl Stvořen Nejvyšším jako sama první entita ve Stvoření zaujímající nejvyšší představitelnou pozici a místo v hierarchii duchovní organizace, vždy umožňuje a udržuje ve stavu dostupnosti univerzální multidimenzionální zónu vymístění, do níž lze a mohlo by se spadnout, jestliže se někdo ze své svobodné volby rozhodne tak učinit. Bez existence takové zóny by nebylo uvědomění svobody volby. Bez neustálého uvědomování si této svobody by se neudržel žádný život a veškeré Stvoření by zahynulo.

Problémem není, že taková zóna vymístění existuje jako výsledek neustále nastávající ideje svobody volby být, či nebýt součástí Stvoření Nejvyššího. Problém vzniká jen tehdy, když se někdo rozhodne využít svou svobodu volby k oponování duchovním principům Nejvyššího a Samému Nejvyššímu; tímto aktem aktivuje zónu vymístění, přiváděje ji do panství negativního stavu. Od tohoto okamžiku se počnou projevat, aktualizovat a uskutečňovat důsledky a následky dominujícího negativního stavu, uvádějící do života a reality vše, co je opakem lásky a moudrosti, dobra a pravdy, pozitivních skutků a víry, spravedlnosti a soudnosti.

V duchovním světě pozitivního stavu navěky nikdo nechce či nechtěl aktivovat negativní stav z ideje svobodné volby zde zůstat či odejít. Taková touha je nemyslitelná u někoho, kdo je v pozitivním stavu duchovní reality duchovní dimenze. Proto se nikdo z hodností duchů, andělů, archandělů a z dalších vyšších řádů sentientních entit v nebesích nikdy nerozhodne změnit své postavení v pozitivním stavu za stav negativní, tj. změnit se ve zlou bytost. To však nevylučuje změnu vlastního stavu v rámci pozitivního stavu Stvoření Nejvyššího. Ani to nevylučuje něčí dobrovolné sestoupení či vtělení po dobu jednoho života do aktivované zóny vymístění se zvláštním důležitým duchovním posláním a pověřením od Nejvyššího.

Touha experimentovat s negativním stavem a se zónou vymístění může proto nastat u toho, kdo původně započal své jsoucnost a bytí na nejzevnější úrovni Stvoření – v přírodním čili fyzickém stupni, speciálně v její nejzevnější oblasti (v nejzevnějším nejzevnějším). Důvod, proč takové experimentování s aktivací negativního stavu bylo Nejvyšším dovoleno, byl zjeven v knize "Základy lidské duchovnosti", na niž se čtenář této teorie odkazuje.

II.

Jak se v knihách "Základy lidské duchovnosti" a "Poselství z nitra" mnohokrát uvádí, Absolutní Božská prozřetelnost neustále mnoha způsoby a prostředky pracuje na tom, aby lidi jsoucí v zóně vymístění přivedla zpět do zóny umístění, aniž by porušovala jejich svobodu volby zůstat buď negativními, nebo se stát pozitivními.

Ve všech aktivních zónách vymístění se vykazuje a uskutečňuje neustálá produkce zel, nepravd, deformací, zvráceností, zavádění a svodů pro udržování, napájení a

zachování pozice života vzhůru nohama a jeho pseudoprincipů. Z této záplavy negativy by nikdo nikdy nebyl s to se navrátit na své původní místo ve Stvoření Nejvyššího.

Aby se tato situace tudíž napravila a zajistil se jistý přítok skutečných pravd z pravého Stvoření Nejvyššího, Ten/Ta vyhledává zvláštní dobrovolníky z pozitivního stavu Stvoření pro sestup či inkarnaci do zóny vymístění, aby se stali spojujícími kanály, posly a vyslanci Nejvyššího pro přenos a zjevení různých odlišných aspektů povahy duchovnosti, Nejvyššího, duchovního světa, jiných dimenzí Stvoření a pravé, nezamaskované povahy samé zóny vymístění.

Různá období a podmínky člověčenstva v zóně vymístění vyžadují zjevení a přenosy odlišných aspektů a úrovní pravdy z absolutního zdroje – Nejvyššího. Nikdo v celém Stvoření nemůže počít, pojmout a projevit Absolutní pravdu a být Absolutně dobrým, protože taková schopnost by naznačovala, že takovýto jedinec je nestvořený a absolutní. Jedině Nejvyšší je Absolutní a Nestvořený. Proto je nutné si uvědomit, že zjevení různých aspektů pravd a dobra, která se více a více přibližují Absolutnímu dobru a Pravdě Nejvyššího, se odehrávají neustále po celém Stvoření, ve všech dimenzích, úrovních, stupních, oblastech a krocích včetně nejvyšších úrovní duchovního světa. Stupeň, obsah a rozsah takto zjevených pravd a jejich dobra vždy odpovídá současnému duchovnímu stavu, potřebám a připravenosti těch, komu se ten či onen zvláštní aspekt a úroveň pravdy a jejího dobra zjevuje.

To, co se například zjevuje v dané době členům nejniternější nebeské společnosti neboli Nové nebeské společnosti, někdy zvané nebesko-kosmické společnosti, se bude lišit a bude přesahovat cokoli zjevené na jiných úrovních nebes nebo různých oblastí duchovních, zprostředkujících nebo fyzických světů.

V tomto ohledu budou každé společnosti, národu, zemi či skupině lidí v nebi, intermediálním a fyzickém světě, jakož i v aktivovaných a obydlených částech zóny vymístění zjeveny odlišné aspekty a úrovně pravdy a jejího dobra než jiným společnostem. Proto každá z těchto společností má své členy speciálně určené Nejvyšším, kteří se dobrovolně stávají kanály či nástroji k rukám Nejvyššího, skrze něž Nejvyšší zjevuje různé aspekty a úrovně pravdy a jejího dobra odpovídající potřebám, podmínkám, stavu a připravenosti všech v rámci tempa a kvality jimi zvoleného duchovního pokroku a přesáhnutí znalostí, chápání a využívání pravdy a jejího dobra předešlého kroku. Takoví členové ze své vůle souhlasili, aby se za tímto důležitým účelem stali kanály Nejvyššího, ne proto, že jsou nějak zvláštnější či odlišnější než jiní, ale protože souhlasili s přijetím tohoto zvláštního poslání a s tím, aby Nejvyšším byli vhodně vybaveni stupněm moudrosti, poznání, intuice a náhledu, který musí být vždy nejméně o krok před ostatními. Všichni ostatní jsou při svém vlastním zvláštním poslání a jedinečném přispívání k obecnému blahu, růstu, zlepšení a pokroku tak zvláštní a tak důležití a rovnocenní jako ti, kdo mají toto speciální pověření přenášet nová zjevení, poznatky, aspekty a úrovně pravdy a jejího dobra od Nejvyššího.

Je velmi důležité si uvědomit, že schopnost pociťovat, přijímat a aplikovat různé odlišné zjevené aspekty, stupně a úrovně pravdy a jejího dobra závisí na svobodně zvolené pozici, vztahu, postoji a místě ve stvoření Nejvyššího a v hierarchii duchovního uspořádání.

Čím více se kdo přibližuje Přirozenosti Nejvyššího a čím více se ztotožňuje s Obrazem a Podobou Boží, tím větší, hlubší, vyšší a rozsáhlejší i intenzivnější míru, úroveň a stupeň pravdy a jejího dobra bude mít a sdílet – a opačně: Čím vzdálenější bod v tomto přiblížení a ztotožnění, tím menší, nižší, méně rozsáhlý a intenzivní stupeň,

míru a kvalitu pravdy a jejího dobra bude kdo mít či sdílet. Toto srovnání je však relativní, neboť každý stupeň, krok, úroveň a aspekt zjevené pravdy a jejího dobra je stejně důležitý a potřebný v souhrnném celku všech zjevených pravd na všech úrovních hierarchie duchovní organizace Nejvyššího. Tento kumulativní součet nejvíce aproximuje Absolutní pravdu a Její Absolutní dobro Nejvyššího. Jedna úroveň nemůže existovat bez druhé a každá odvozuje své jsoučno a bytí z jiné, závisějice na její pravdě a dobru za účelem toho, aby z ní budovala a kráčela vpřed k přesahujícimu porozumění, vnímání a používání pravdy a jejího dobra.

Situace je však odlišná u těch, kdo jsou v aktivní části zóny vymístění. Ti nejsou „uvnitř“, ale „vně“ Stvoření Nejvyššího. Je správnější říci, že jsou vymístění ze Stvoření Nejvyššího. Ponechání sami sobě by tudíž neměli žádné náležité poznávání a pojmání jakéhokoli stupně pravdy a žádnou touhu činit dobro. Taková situace by nakonec vedla k jejich úplnému zničení, protože k tomu, aby přežili, je nutné, aby měli nějaký stupeň či míru pravdy a jejího dobra, byť ve formě zkreslené (zkreslená pravda je přece jen pravdou zkreslenou; tj. vyvěrá z určitého počátečně pravého aspektu a úrovně pravdy, který se následně stává zdeformovaným a zvráceným) s jistou touhou po dobru.

Z této své podivné pozice by však obyvatelé aktivní zóny vymístění nikdy nemohli získat žádné prostředky a způsoby objevení pravdy a dobra z nitra, kde skutečná pravda a dobro jsou, protože při své pozici zavírají své „uvnitř“. Absolutní prozřetelnost Nejvyššího proto poskytuje obyvatelům vymístěné zóny mnohé rozmanité příležitosti poznat, pochopit a využít jistou ohraničenou míru a úroveň pravdy a touhy po dobru ne z nitra sebe samých, ale z vnějšku vnějšími prostředky, jako jsou různá učení, spisy, kázání, diskuse atd.

Aby taková učení, spisy, kázání a příležitosti k diskusím byly lidem v zóně vymístění vždy k dispozici, posílá Nejvyšší ve vhodných dobách v každé éře zvláštní dobrovolníky, kteří se inkarnují či sestupují do aktivní zóny vymístění, aby fungovali jako spojovací kanály, přenašeči, agenti, poslové a vyslanci Nejvyššího. V jednom okamžiku dějin vymístěných zón se Sám Nejvyšší ve formě Ježíše Krista inkaroval na tuto vymístěnou Zemi a taktéž za tímto, jakož i za mnohými jinými účely sestoupil do pekel. Tito dobrovolníci přenášejí od Nejvyššího tato učení, spisy, kázání atd. Inkarnace se odehrávají pouze ve vymístěné zóně planety Země. Ostatní vyslanci sestupují do ostatních zón vymístění (jako jsou např. pekla atd.), kde není nutné, aby se inkarovali.

Existuje vždy jistý počet takových agentů, poslů, vyslanců atd., kteří jsou v každém čase přítomní na všech úrovních a vrstvách zóny vymístění a kteří jsou připraveni a ochotni přenést rozličné aspekty a úrovně pravd a jejich dobra v souladu s potřebou, stavem, kvalitou a rozpořením každé doby a oblasti, do které jsou Nejvyšším postaveni a určeni. Počet se liší v souladu s duchovní situací a stupněm připravenosti každé oblasti této zóny. Vždycky je však někdo přítomen.

V současnosti existují v zóně vymístění planety Země (z níž se toto zjevení zaznamenává) v zásadě dva způsoby, jakými se neustále zajišťuje přítomnost různých aspektů pravd a jejího dobra. Úroveň, aspekt a stupeň pravdy a jejího dobra závisí do jisté míry na tom, jak ji lze pojímat a pochopit. K tomu se na vymístěnou Zemi rovněž inkarnují falešní proroci, aby se zachovala rovnováha této zóny.

Nejvyšší používá v této zóně jistý malý počet svých zvláštních agentů, poslů či vyslanců pro přenos zjevení, popisů a kázání. Také sdělují odlišné aspekty a úrovně pravdy a jejího dobra od Nejvyššího. Každý takový agent či posel je pověřen

přenosem či vyvoláním intuitivního přijetí a sdílení odlišného aspektu a úrovně pravdy a jejího dobra. Žádný z agentů není důležitější než jiný. Ve všech ohledech jsou si rovni v tom, že tento aspekt a úroveň pravdy a jejího dobra jimi přenášený a zjevovaný v každé době, kdy vyvstane potřeba, je stejně životně závažný a potřebný, jako kterýkoliv jiný aspekt a úroveň, zjevený některým jiným agentem či poslem, i když některé aspekty a úrovně pravdy a jejího dobra se zdají být či dokonce jsou přesahující jiné či se jeví jako zjednodušující a samozřejmé. Všechny tyto životně závažné, základní a esenciální aspekty a úrovně zjevené pravdy a jejího dobra z Absolutního zdroje jsou přizpůsobeny stupni, úrovni a schopnosti porozumění, přijímání a používání lidí této oblasti či součásti vymístěné Země, kde jsou tito agenti umístěni. Některé oblasti a jim odpovídající lidé jsou schopni hlubšího a vyššího porozumění, přijetí a používání než ostatní. To je však nečiní zvláštějšími, lepšími význačnějšími či záslužnějšími. Všichni plní tentýž nejzazší účel a užitek – ukázat a předvést lidem lapeným z jejich svobodné volby v zóně vymístění způsoby a prostředky, jak se z ní dostat ven do pravého Stvoření Nejvyššího.

Existuje však společný jmenovatel všech těchto různých aspektů a úrovní pravdy a jejího dobra z Absolutního zdroje přenesených těmito zvláštními posly či agenty Nejvyššího. Všechny jsou charakterizovány principy duchovní homogenity zformulovanými v knize „Poselství z nitra“, kterážto poselství byla sepsána od Nejvyššího takovým Jeho/Její agentem. Tyto principy jsou k dispozici jako klíč, aby každý poznal pravou duchovní platnost a hodnotu každého učení, spisu, kázání a rozpravy o duchovních záležitostech bez ohledu na jejich odlišnosti. Je třeba si zapamatovat, že každý posel Nejvyššího zjevuje odlišný aspekt a úroveň pravdy o Nejvyšším a o pravé povaze duchovnosti. Ve svém vnějším vzezření, označení a rituálech mohou být tedy velmi odlišné, dokonce i cizí – přinejmenším ne takové, jak je vidí ze své pozice nějaký jiný posel. Všechny ale stejným způsobem zdůrazňují v té či oné formě principy duchovní homogenity. V tomto zdůraznění spočívá jejich absolutní duchovní hodnota. Bylo mi Nejvyšším řečeno, že v současné době na Zemi existuje asi čtyřicet čtyři takových zvláštních agentů, poslů a vyslanců Nejvyššího. Většina z nich má profil velmi nízký, nejsou velmi známí a jejich učení, spisy, kázání a ideje mají v průběhu jejich životní fáze v této zóně naneštěstí velmi omezený počet následovníků.

V této zóně vymístění existuje jiná kategorie lidí, kteří nejsou zvláštními agenty, posly či vyslanci; namísto toho jsou Nejvyšším využiti pro své sklony a touhu být duchovními. Přispívají k poznání nebo přinejmenším k řádnému výkladu pravdy a jejího dobra. Tito lidé nemají přímé zjevení od Nejvyššího jako zvláštní poslové, namísto toho jsou buď ve styku s některými zvláštními agenty na Zemi, nebo se zvláštními duchovními entitami z duchovního světa. Ve většině případů odvozují své znalosti a názory o duchovnosti z učení a spisů, které se zabývají duchovními záležitostmi, Dobrem a stvořením a které jsou zachyceny rozličných svatých knihách, jako je např. Bible. Tito lidé jsou oddáni šíření dobrých zpráv a idejí obsažených v těchto spisech tak, jak jim rozumějí z pozice a platformy doktrín přijatých z jejich rozličných náboženství odvozených ze Svatých knih. Vzhledem k této situaci je řádné porozumění duchovním záležitostem obsaženým v těchto knihách předmětem početných deformací z toho, jak jsou tito lidé loajální náboženstvím, kterým dávají přednost. Jsou oblíbeni mezi příslušníky církví, naslouchá se jim a mají mnoho tisíc a milionů následovníků, kteří žijí po duchovnosti. Tato situace je Nejvyšším nejen dovolena a tolerována, ale On/Ona ji využívá k tomu, aby se lidé v zóně vymístění udržovali v jistém stupni duchovního uvědomění, což je daleko lepší než úplné popírání duchovních principů či přijetí ateismu. V kázáních a učeních těchto vůdců a kněží je mnoho zrnků čistých duchovních pravd oděných v deformace konvenčních, obvyklých, tradičních a kulturních doktrín jimi přijatých. Duchovní přístup, postoj a

osud těchto vůdců závisí na jejich sklonech a motivacích a na míře ztotožnění se s těmito zrnky čistých duchovních pravd anebo s deformacemi. Čím lepší sklony a motivace a čím větší ztotožnění se zrnky pravdy raději než s deformacemi – tím lepší mají šanci se po opuštění zóny a příchodu do duchovního světa zbavit deformací a být vyučováni, vedeni a instruováni v reálné pravdě a jejím dobru, přijímající ji ve svých životech. Totéž platí o jejich následovnicích. Jestliže svým vůdcům a jimi kázaným doktrínám věří kvůli Bohu, Dobrotě, Lásce a kvůli duchovnosti obecně, nemají mnoho problémů se zbavit přijatých deformací po příchodu do duchovního světa.

Důležité je zde to, že duchovní úroveň těchto lidí je taková, že v době jejich pozemského života nejsou ve své zóně vymístění vybaveni, aby měli lepší, přesahující a skutečné porozumění a přijímání různých aspektů a úrovní nezkreslených pravd. Je pro ně z těch či oněch důvodů snadnější přijmout deformace, jež v sobě obsahují zrnka pravd skutečných. Přijetím těchto deformací také neodvratně přijímají tato zrnka. Zrnka skutečných pravd jsou s to se udržet v jejich duchovním já, jestliže jejich motivace a záměry jsou pozitivní a dobré, a postupně vedou k otevření jistých úrovní jejich Niterné mysli. Niterná mysl je v malých krůčcích připravuje na závěrečné přijetí těchto skutečných pravd a jejich dober od Nejvyššího a na odstranění všech deformací a osvobození se od nich.

Bylo mi Nejvyšším řečeno, že v současné době na planetě Zemi (vymístěné zóně) existuje asi tři tisíce tři sta třicet tři učitelů, kazatelů, kněží a spisovatelů, kteří odvozují svá učení ze svatých knih a duchovních vůdců. Pro lidi v této zóně vymístění udržují jistou úroveň duchovního uvědomění odvozeného ze svatých knih nebo ze zprostředkování různých zpráv od pozitivních duchů, které se odlišují od přímých zjevení od Nejvyššího. Tito lidé jsou obvykle v televizi, rádiu, na shromážděních, na kazatelnách kostelů a na podobných veřejných místech. Ze zřejmých důvodů mají početné následovníky ve srovnání s pravými posly, agenty a vyslanci Nejvyššího, kteří člověčenstvo jako celek obvykle připravují na další krok jeho duchovního vývoje a kteří jsou zřídka kdy uznáváni a plně přijímáni v průběhu svého pobytu v zóně vymístění. V mnohých případech jsou tito zvláštní agenti Nejvyššího pronásledováni, perzekuováni, vysmíváni, považováni za šílené, je jim bráněno být příslušníky církvi anebo jsou považováni za vedené zlými duchy či za posedlé demony.

Aktivátoři a udržovatelé zóny vymístění ovšem nespí a nedovolí pozitivním silám ovládnout a zrušit aktivní stav této zóny. Vyvíjejí neustálou snahu zachovat status quo této zóny. Proto mají své vlastní agenty, posly a vyslance ze zóny vymístění zvané pekla. Tento typ agentů obvykle přenáší a učí pekelné doktríny, pojetí a “filosofie“. Nejnebezpečnějším typem těchto “poslů“ jsou ti, které lze nazvat falešnými proroky, jež užívají jméno Boží, Velkého ducha nebo několik podobných zdánlivě duchovních jmen, aby zaváděli, uváděli do zmatků, sváděli a ničili lidi a duchovnost. Krmí lidi všemožnými falešnými náboženskými, duchovními a kultovními ohavnostmi; stávají se zakladateli a přenašeči různých černých kultů Satana, Dábla atd., černých magií, čarodějnictví a podobných praktik, které vyvolávají temné síly, velmi často pod rouškou služby Bohu (svému falešnému Bohu).

Nejvyšší mi řekl, že v současnosti máme ve vymístěné Zemi asi čtyřicet čtyři takových falešných proroků a antikristů působících tak, aby rušili veškerou snahu pozitivních agentů a poslů z pozitivní strany a jejich sil a nastoupili úplnou a totální vládu pekel po celém Stvoření a způsobili pád veškerého Stvoření do zóny vymístění.

Od těchto falešných proroků a antikristů a jejich falešných učení, doktrín a spisů se odvozuje existence asi tří tisíc tří set třiatřiceti pseudoučitelů, pseudospisovatelů, pseudokněžů, pseudokazatelů a pseudovůdců, kteří šíří falešné evangelium ateismu,

bolševismu, komunismu, marxismu, materialismu, agnosticismu, panteismu, terorismu, sebeospravedlňujících se náboženských forem a kultů.

Každý, kdo je zaneprázdněn a fascinován těmito pseudoduchovními či ateistickými, materialistickými a agnostickými pojetími a kdo je podporuje, je následovníkem, udržovatelem a aktivátorem negativního stavu a přivádí život do zóny vymístění. Mnoho milionů lidí na Zemi je v této situaci a má tento postoj.

S ohledem na tato fakta zjevená přímo Nejvyšším je každý velmi důrazně nabádán, aby v úctě a pokoře vlastního srdce požádal Pána Boha Ježíše Krista, Kdož je Nejvyšší, o moudrost, vedení, intuici a náležité vnímání za účelem být s to poznat, určit, rozeznat a odlišit:

(1)

TY, kdo přicházejí vskutku od Boha, Nejvyššího, kdož přímo zjevují odlišné aspekty a úrovně pravdy a jejího dobra,

(2)

a ty, kdož jsou učiteli a rozsévači zrněk pravd deformovaným způsobem,

(3)

od těch, kdo jsou vpravdě falešnými proroky, antikristy a pseudotvůrci, kteří velmi často využívají náboženství a duchovnost, aby zničili či pokazili skutečnou pravdu a její dobro od Nejvyššího.

Někdy to není snadné, protože falešní proroci a jejich následovníci jsou sladce hovořícími řečníky a slibovači, kteří jsou mistry podvodu a vzbuzování lidských pocitů, které jsou příjemné a potěšující pro denní život a často vyznívají božsky a pravdivě a jsou podepřeny všemožnými živoucími příklady a událostmi (jako vyplnění se některých doslovných proroctví, jak jsou zaznamenána v Bibli či prováděním takzvaných zázračných skutků).

Jestliže se k Nejvyššímu přistupuje přímo z vlastního srdce a myslí, v poctivosti a skromnosti vlastního srdce, s dobrými úmysly a pozitivní motivací sloužit všem, být vskutku duchovním a žít životem, který by jednoho vyvedl ven ze zóny vymístění – nanejvýš jistě nebude nikdo zaveden či sveden bez ohledu na úroveň, stupeň a krok duchovního uvědomění či místo, dimenzi nebo oblast zóny vymístění, ve které se v dané době nachází. Když nastane správný čas a jedinec splní svůj účel v bytí této zóny, bude, pokud si tak zvolí, přiveden zpět do pravé reality Stvoření Nejvyššího, kde mu bude dána neustálá příležitost věčného duchovního pokroku a poskytování užitku pro všeobecný prospěch, společné dobro a sdílení se všemi ve Stvoření Nejvyššího.